

Arrest

nr. 277 527 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOUDRY
Rue Georges Attout 56
5004 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. BOUDRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars afkomstig uit Bandar-e Mahshahr, Iran en heeft u de Iraanse nationaliteit. U werkte in Iran in het bouwbedrijf van uw familie. Uw familie was zeer gelovig en een aantal van uw familieleden zijn/waren werkzaam voor de Sepah (Islamitische Revolutionaire Garde), zoals uw grootvader, uw tante X (...) en haar echtgenoot X (...). Bandar-e Mahshahr is tevens een stad die onder sterke controle van de Sepah staat. In uw kindertijd was u lid van de Basij (Mobilisatie der verdrukten) en nam u deel aan hun culturele activiteiten. U was ook erg gelovig, maar tijdens uw studententijd werd u geconfronteerd met de werkelijkheid. Zo legde de Iraanse overheid de mensen op dat zij de regels van de islam dienden te volgen, maar maakte zij zelf fouten. U woonde tevens in een rijke stad, maar het contract tussen rijk en arm was er enorm. Zo had uw familie alles, maar uw vrienden niets. U nam afstand van de islam omdat u niet kon begrijpen dat er zoveel verschillen waren in de naam van

de islam. In 1388 of 1389 (Iraanse kalender, komt overeen met 2009/2010 of 2010/2011) werd u door een paar vrienden uitgenodigd voor een feest in Isfahan (Iran). U werd er voorgesteld aan Eduard, een orthodoxe Armeniër. Jullie raakten in gesprek en wanneer u sindsdien in Isfahan was, ging u geregeld bij hem op bezoek. Zijn manier van doen was anders dan de anderen. Hij was heel vriendelijk, lief en gevoelig. Wanneer u later ook zijn familie leerde kennen, ondervond u dat zijn familie hetzelfde was. U had interesse in het christendom, maar voerde hierover enkel korte gesprekken met Eduard waarbij u hem geen vragen stelde. U downloadde wel de Bijbel en u las er soms stukjes uit. U was bang dat uw familie zou te weten komen over uw interesse in het christendom. Binnen uw familie, en dan meer bepaald ten aanzien van uw vader, was u ook erg voorzichtig over uw veranderende mening. U probeerde hen subtiel duidelijk te maken dat er zaken misliepen. In 1395 of 1396 (2016/2017 of 2017/2018) kwam u tot het besef dat u geen moslim meer was, maar u hield dit voor uzelf. In 1396 (2017/2018) reisde u naar Georgië samen met uw zus en Eduard waar u een kerk bezocht. U nam tevens een foto van u met de kerk op de achtergrond en plaatste die op uw Instagram. U had soms opnieuw korte gesprekjes met Eduard over het christendom, maar u was voorzichtig omdat uw zus erbij was. Wanneer u terug was in Iran werd er door uw tante en haar echtgenoot gezegd dat u het imago van de familie zwart maakte door zulke foto's te posten. U werd door uw familie bedreigd. In 1396 (2017/2018) was uw mening totaal veranderd en beschouwde u zichzelf als iemand die zich verzette tegen het regime van Iran. Op 11 dey 1396 (1 januari 2018) waren er heel wat betogingen in Iran tegen het regime en u wou hier aan deelnemen om zo uw bijdrage te leveren aan de maatschappij. U sloot zich in Mahshahr met twee vrienden bij een manifestatie aan en betoogde mee. De betoging werd na enkele uren gestopt door de politie. Hierbij werd traangas gegooid. Sommige betogers werden aangehouden, maar u ging naar huis. U kreeg vervolgens bezoek van uw oom Mohsen die woedend was dat u had deelgenomen. Hij zei tegen u dat als u zo verder deed, u iets ergs zou overkomen en hij bedreigde u met de dood. Uw vader kwam tussen en kon uw oom kalmeren. Uw ouders waren eveneens kwaad en probeerden u te overtuigen het goede pad te volgen. Hun jobs waren immers afhankelijk van de overheid. Door de bedreiging van uw oom had u veel schrik en durfde u niet veel doen. U hield zich dan bezig met informatie te verzamelen over wat er allemaal gaande was in de maatschappij. Instagram leek u een veilige manier om kennis op te doen en om over meer informatie te kunnen beschikken. U volgde er pagina's met nieuws tegen het regime. U las deze om uw mening te versterken. In tir 1397 (juni/juli 2018) uitte u op Instagram uw mening door twee berichten op uw eigen Instagramaccount te plaatsen. Uw moeder merkte deze op en op haar verzoek wiste u de twee berichten. U liet gedurende diezelfde maand meerdere beledigende/kritische commentaren achter op berichten van grootayatollah Ali Khamenei, toenmalig president Rouhani en toenmalig minister van Buitenlandse Zaken Zarif. U deed dit om uw woede te uiten en omdat u tegelijkertijd anderen wou overtuigen hun mening te veranderen. Een maand nadat u hiermee was begonnen kwam uw oom Mohsen hier achter. Hij stond op een nacht aan uw deur met twee anderen. Ze namen u mee met een wagen. U werd door hen zwaar toegetakeld waarbij u verschillende breuken opliep. U werd door uw oom uitgescholden. Hij zei dat u een gevaar was voor zijn familie en zijn werk. U dacht dat u het niet zou overleven, maar ze lieten u plots met rust waarbij ze zeiden dat als u nog één keer iets verkeerd zou doen, dat het einde van uw leven zou zijn. U werd achtergelaten en lifte terug naar huis. Uw moeder die vroeger in het ziekenhuis had gewerkt, ging met u mee naar het ziekenhuis om foto's te laten nemen en verzorgde u verder thuis. Uw vader praatte hierna lange tijd niet meer met u. In aban 1397 (oktober/november 2018) vonden er in de provincie Khuzestan overal protesten plaats van arbeiders omdat zij al maanden geen loon hadden ontvangen. De manifestaties waren het initiatief van vakbonden. Diezelfde maand kwam u op café Mohsen B. (...) tegen, een vriend die u aan de universiteit had leren kennen en met wie u samen had gewerkt aan de presidentiële verkiezingscampagne van Mir-Hossein Moussavi. U had hem al zes of zeven jaar niet meer gezien. Jullie raakten aan de praat over de huidige situatie in het land en verlieten samen het café. Wanneer jullie samen in de auto zaten, vroeg Mohsen, waarvan u wist dat hij tegen het regime was, of u plekken ter beschikking kon stellen voor arbeiders waar zij konden vergaderen. U weet niet hoe, maar hij had contacten met vertegenwoordigers van de arbeiders. U stemde in met zijn vraag omdat u een hekel had aan het regime en u wou als langer iets doen indien u daartoe de kans kreeg. Jullie spraken af om met elkaar in contact te blijven via Whatsapp en dat jullie via deze weg zouden afspreken op een plek waarbij u de sleutel van een leegstaand pand zou overhandigen. Vijf of zes dagen later bezorgde u hem de eerste keer een sleutel. Jullie spraken af dat Mohsen u na de vergadering de sleutel opnieuw zou bezorgen. Dit gebeurde zo'n vijf keer in de periode van aban tot esfand 1397 (oktober/november 2018 tot februari/maart 2019). Hoewel u Mohsen vertrouwde, ging u twee of drie keer kijken of de door u uitgeleende panden wel gebruikt werden voor wat hij zei. Op 9 of 10 esfand 1397 (28 februari 2019 of 1 maart 2019) bezorgde u Mohsen de laatste keer een sleutel. Die dag vielen de Iraanse autoriteiten in uw woning binnen waar u niet aanwezig was. Zij waren op zoek naar u en ze vertelden tegen uw vader dat u een appartement ter beschikking had gesteld aan mensen die tegen het regime waren en die nu gearresteerd waren. U moest zich melden bij de Iraanse autoriteiten. Wanneer u dit van uw ouders vernam, kwam u ook te weten dat de Iraanse autoriteiten bij de vergadering waren

binnengevallen en Mohsen hierbij gearresteerd was. U verliet op 12 esfand 1397 (3 maart 2019) Iran. U reisde met de hulp van een smokkelaar illegaal met een boot naar de Verenigde Arabische Emiraten. U verbleef hier een week en met een vals paspoort reisde u verder met het vliegtuig naar Italië waar u dertien dagen verbleef. Op 6 farvardin 1397 (26 maart 2019) kwam u aan in België. Op 1 april 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Na uw vertrek uit Iran werd uw moeder twee keer ondervraagd door de Sepah omdat zij de CEO was van jullie bouwbedrijf. Zodra de autoriteiten doorhadden dat uw moeder niet op de hoogte was van uw activiteiten werd zij met rust gelaten. Uw oom Mohsen bleef echter bij uw ouders langsgaan en vertelde dat hij nooit zou stoppen met u te zoeken. Nadat u Iran verliet begon u opnieuw zaken te posten op uw eigen Instagramprofiel. Hier in België heeft u een vriendin, een Iraans staatsburger met een verblijfsvergunning. U bent nog niet bekeerd, maar heeft nog steeds interesse in het christendom. U heeft op dit moment contacten binnen het protestantisme. In aban 1398 (oktober/november 2019) had u het idee om een bijeenkomst te organiseren om de slachtoffers te herdenken van het neerhalen van een Oekraïens vliegtuig door Iran. U wou de slachtoffers herdenken en protesteren tegen het regime van Iran. U kwam via een bedrijf dat feesten van Iraniërs organiseert in België in contact met Mahsoud B. (...), een politieke activist die in België woont. Samen organiseerden jullie een bijeenkomst aan de Oekraïense ambassade in Brussel, waarbij u instond voor de coördinatie tussen verschillende personen en de logistiek, met name de aankoop van kaarsen. U had ook – via een vriend in Iran - voor het ontwerp van de flyer gezorgd en deze verspreid via sociale media. Omwille van corona hadden jullie nadien geen activiteiten meer. U nam, via Instagram, ook contact met Mohammed T. (...), eveneens een politiek activist die in België verblijft, en die een komisch en kritisch radioprogramma heeft waarbij de problemen van Iran op een satirische manier worden gebracht. U nam ook twee keer een stukje audio op voor hem dat hij dan gebruikte in zijn programma. Uw broer die in Engeland studeert en met wie u contact had na uw vertrek uit Iran, keerde in de zomer van 2021 terug naar Iran. Wanneer hij in Iran was, contacteerde hij u opnieuw. Hij vertelde u dat hij omwille van zijn contacten met u was meegenomen door jullie oom Mohsen voor een verhoor door de Sepah waar er vragen over u werden gesteld en dat hij door jullie oom Mohsen onder druk was gezet. Hij vroeg u tijdens een telefoongesprek geen zaken meer te posten op sociale media en hem niet meer te contacteren. U heeft sindsdien geen contact meer met uw familie in Iran. U kwam te weten via gemeenschappelijke vrienden dat uw broer intussen terugkeerde naar Engeland. Intussen bent u met Mahsoud B. (...) bezig om een organisatie op te richten, genaamd “Khorsjid” of “zon”. Deze organisatie moet Iraniërs dichter bij elkaar brengen met feesten, evenementen en/of protesten. Jullie hebben hierover telefonisch contact en wisselen hierover ideeën uit.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw shenasnameh (geboorteboekje); een kopie van uw rijbewijs; een kopie van uw militaire afzwaaikaart; een kopie van het huwelijksboekje van uw ouders; originele documenten betreffende het bouwbedrijf dat eigendom is van uw familie; verschillende foto's van u betreffende uw religieuze (moslim)leven in Iran; screenshots van commentaren die u heeft nagelaten op de Instagramaccount khameneiir; screenshots van een gesprek op Instagram tussen u en ALEND, d.d. 11 en 15 januari 2020; screenshots van een gesprek op Instagram tussen u en Masood B. (...), d.d. januari 2020; screenshots van Facebookberichten van het profiel Sj G. (...), d.d. 11 en 15 januari 2020; een foto van u tijdens de herdenking aan de Oekraïense ambassade; screenshots van gesprekken tussen u en mohammad-t. (...), d.d. februari tot en met juli 2020; screenshots van een gesprek op Whatsapp tussen u en Masoud B. (...), d.d. oktober 2021; screenshots van een gesprek op Whatsapp tussen u en een Iraans nummer, s.d..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest bij terugkeer naar Iran voor uw leven (CGVS III, p. 13). U bent er evenwel geenszins in geslaagd deze vrees te onderbouwen.

Allereerst dienen de nodige vraagtekens geplaatst te worden bij uw beweerde reisweg en de daarbij gebruikte documenten. Nadat u per boot van Iran naar de Verenigde Arabische Emiraten was uitgeweken,

vloog u in het bezit van een voor u geregeld paspoort naar Italië. U wist evenwel niet welke nationaliteit u volgens dat paspoort had en kon evenmin duiden of het paspoort een visum bevatte (CGVS I, p. 5-6). Op internationale vluchten vinden evenwel veelvuldige identiteitscontroles plaats en bestaat de mogelijkheid om meermaals grondig ondervraagd te worden omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig ondervraagd worden over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere hiermee verbonden verplichtingen. Gelet op dit grote risico kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details kan verstrekken over de door u gebruikte reisdocumenten. Bovenstaande vaststellingen plaatsen aldus een ernstig voorbehoud bij de door u beschreven reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten waardoor het vermoeden rijst dat u over een paspoort beschikt dat u wenst achter te houden voor de Belgische asielinstanties omdat dit informatie bevat die niet in overeenstemming te brengen is met het door u uiteengezette vluchtrelaas. Bijgevolg komt ook de geloofwaardigheid van uw beweerd vluchtrelaas op de helling te staan.

Er kan vervolgens geen enkel geloof gehecht worden aan de beweerde problemen met uw familie en in het bijzonder met uw oom Mohsen die bij/voor de Sepah werkt. Op het CGVS gevraagd naar de redenen waarom u Iran verlaten heeft, wees u meteen op de problemen die u met uw familie heeft gekend ten gevolge van uiteenlopende opvattingen. U werd jarenlang continu bedreigd door familieleden zoals uw oom. Uw oom martelde u zelfs (CGVS I, p. 8). U schetste verder voor het CGVS dat u langs alle kanten werd bedreigd door uw familie nadat u een foto op Instagram had geplaatst van u voor een kerk (CGVS I, p. 11), dat u door uw oom met de dood werd bedreigd nadat u op 11 dey 1396 (1 januari 2018) deelnam aan een betoging (CGVS I, p. 12) en dat u naar aanleiding van enkele kritische comments die u plaatste op de Instagram-accounts van enkele Iraanse prominenten door uw oom werd ontvoerd en zwaar werd toetgetakeld (CGVS I, p. 14). U maakte van deze problemen evenwel niet de minste melding op de Dienst Vreemdelingenzaken. Gevraagd naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vertrek uit Iran schetste u enkel de problemen die u kende nadat u enkele panden ter beschikking had gesteld aan enkele arbeiders. Expliciet gevraagd of u naast deze problemen nog andere problemen kende met autoriteiten of burgers, of dat u nog problemen van algemene aard kende, gaf u voor de DVZ te kennen geen andere problemen gekend te hebben (CGVS vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5 en 3.7). Voor het CGVS liet u weten dat uw gesprek op de DVZ goed was verlopen. U bracht louter twee nuanceringen aan in het verslag dat was opgesteld door de DVZ, met name aangaande uw geloof en de vertrekdatum uit Iran (CGVS I, p. 2). Voorgaande vaststellingen ondermijnen dan ook volledig de op het CGVS geschetste problemen met uw familie. Ten overvloed kan gewezen worden op volgende vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen alleen maar verder ondermijnen. Zo mag de reactie van uw oom Mohsen, waarvan u beweerde dat hij u met de dood had bedreigd nadat u had deelgenomen aan een manifestatie op 11 dey 1396 (1 januari 2018) (CGVS I, p. 12) en die stelde dat u de familie ten schande had gebracht met uw foto van u voor een kerk op Instagram (I, p. 11), op uw comments op het Instagramprofiel van enkele Iraanse prominenten verbazen. Hoewel u zwaar werd toetgetakeld, uw oom u zei dat u hem in de problemen had gebracht en u een gevaar was voor de familie en zijn werk en ermee gedreigd werd dat als u nog iets verkeerd zou doen, dat het einde van uw leven zou zijn (CGVS I, p. 14 / CGVS II, p. 7), liet uw oom evenwel na om u te vragen/te dwingen deze commentaren te verwijderen (CGVS II, p. 7-8). Uw beschrijvingen van de opgelopen verwondingen nadat u door uw oom en zijn handlangers onderhanden was genomen ten gevolge van uw comments op Instagram zijn bovendien niet coherent. Waar u bij uw eerste persoonlijk onderhoud beweerde dat u vijf breuken aan uw rechterhand had en dat uw beide polsen gebroken waren (CGVS I, p. 14), stelde u bij uw tweede persoonlijk onderhoud dat uw hoofd op twee plekken was gebroken, uw pols was gebroken en uw hand op vijf plekken was gebroken (CGVS II, p. 7). Gelet op de beschreven verwondingen, waarvan u trouwens geen enkel begin van bewijs van voorlegt, mag het verder verbazen dat uw verzorging nadien louter beperkt bleef tot het nemen van enkele foto's in het ziekenhuis en een arts die onderzocht of u geen bloed verloor. Voor het overige verzorgde uw moeder u thuis (CGVS I, p. 14).

Er kan aldus geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweringen dat uw foto op Instagram van u voor een kerk, uw comments op de sociale media accounts van enkele Iraanse prominenten en uw éénmalige deelname aan een betoging voor problemen hebben gezorgd in Iran.

Ook uw verklaringen omtrent uw beweerde hulp aan uw vriend Mohsen door het ter beschikking stellen van panden voor vertegenwoordigers van arbeiders in aban 1397 (oktober/november 2018) (CGVS I, p. 8) ontberen de nodige geloofwaardigheid. Vooreerst mag het, gelet op de Iraanse houding ten aanzien van opposanten en demonstranten, verbazen dat Mohsen dacht dat u de juiste persoon was om panden te vragen waar demonstranten onderdak konden vinden (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 7). Niet enkel hadden jullie elkaar al zes à zeven jaar niet meer gezien (CGVS III, p. 7), het bedrijf waar u werkte waardoor u Mohsen en de demonstranten kon helpen aan panden werd gerund door uw regime-getrouwe familie (CGVS I, p. 4, 7, 8, CGVS II, p. 3, 14, CGVS III, p. 10, 11). Dat jullie elkaar kenden van de kiescampagne van Mir-Hossein Mousavi en jullie elkaars ideologie van toen kenden weet in deze niet te overtuigen als verklaring dat hij bij jullie eerste ontmoeting na jaren dergelijke vraag durft te stellen en het risico neemt

om jullie panden te betrekken (CGVS III, p. 7). U kon verder niet duiden hoe Mohsen in contact stond de vertegenwoordigers van de arbeiders (CGVS III, p. 7). De vaststelling dat u Mohsen nooit gevraagd heeft wat zijn rol bij de protesten van aban 1397 (oktober/november 2018) was, terwijl u zich beschouwde als iemand die zich verzette tegen het Iraans regime (CGVS I, p. 11) en het verzoek van Mohsen zag als een kans om actie te nemen, iets waar u al lang op wachtte (CGVS I, p. 14) ondermijnt verder uw geloofwaardigheid. Uw verweer dit niet gevraagd te hebben ten gevolge van de situatie in uw stad en uw familie weet niet te overtuigen (CGVS III, p. 9). Uw verklaringen missen immers op dit vlak coherentie. Eerder was u immers nog bereid geweest om gearresteerd of vermoord te worden voor uw acties (CGVS I, p. 11, p. 13). Diezelfde dubbelzinnigheid is ook terug te vinden in uw verklaring dat u niets te maken wou hebben met de acties van Mohsen en de demonstranten (CGVS III, p. 9). U beweerde immers eveneens dat de vraag van Mohsen u de beste moment leek om een bijdrage te leveren aan de beweging (CGVS I, p. 8). Het was volgens u dé moment om actie te nemen; u wachtte al lang om zo iets te kunnen doen (CGVS I, p. 14). U wou immers iets tegen het regime doen (III, p. 10). Verder dient ook hier gewezen te worden op een tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen. Waar u op de DVZ stelde dat u zelf twee keer had deelgenomen aan de vergaderingen van de arbeiders (CGVS vragenlijst ingevuld bij DVZ, vraag 3.5), verklaarde u op het CGVS dat u zelf nooit de bijeenkomsten heeft bijgewoond. U ging louter twee à drie keer kijken voor/bij aanvang van de bijeenkomst wie er binnenkwam (CGVS III, p. 9). Verder is het opmerkelijk dat hoewel er agenten in burger bij u thuis langskwamen die naar u op zoek waren ten gevolge van de gebruikte panden en aan uw vader zeiden dat u zich diende aan te geven, zij hierbij evenwel niet vermeldden waar of wanneer u dit diende te doen (CGVS III, p. 11). Waar u op 23 augustus 2021 op het CGVS trouwens beweerde dat uw moeder 1 keer door de autoriteiten was ondervraagd, in esfand 1397 (februari/maart 2019) (CGVS II, p. 3-4), verklaarde u op 17 november 2021 dat uw moeder twee keer was ondervraagd: in esfand (februari/maart) en in farvardin (maart/april) (CGVS III, p. 11). Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt er aldus toe geen geloof te kunnen hechten aan uw beweerde steun aan de demonstrerende arbeiders en de problemen die u daardoor ondervonden zou hebben.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kan er aldus geen geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

Wat betreft uw politieke activiteiten in België, met name uw samenwerking met Mahmoud B. (...) en Mohammed T. (...) (CGVS II, p. 8-12), dient vooreerst opgemerkt te worden dat, mede door uw bedrieglijk vluchtrelaas, deze niet volstaan om te gewagen van een oprechte en diepgewortelde politieke overtuiging ten aanzien van het Iraanse regime. Dat u in Iran reeds enkele regime-kritische posts plaatste is in deze ontoereikend. In Iran beperkten uw activiteiten zich immers tot enkele posts en comments op sociale media in Tir 1397 (juni/juli 2018) (CGVS I, p. 13 en CGVS II, p. 5). Aan uw hulp aan enkele demonstrerende arbeiders, kan zoals hierboven uiteengezet, geen geloof gehecht worden. Dat u in Iran uw activiteiten op sociale media staakte ten gevolge van problemen, kan, zoals ook hierboven uiteengezet, evenmin enig geloof gehecht worden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u slechts een beperkt aantal politieke activiteiten onderhoudt in België en dat uw rol in deze activiteiten gelimiteerd is. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u samen met Mahsoud B. (...) een bijeenkomst organiseerde aan de Oekraïense ambassade in Brussel om de crash van een Oekraïens vliegtuig in Iran te herdenken. Vooreerst dient aangestipt te worden dat hoewel u een dergelijk initiatief wou nemen, u zich de exacte datum van de bijeenkomst niet meer kon herinneren en deze situeerde rond aban 1398 (oktober/november 2019) (CGVS II, p. 8), of zo'n twee maanden voor de daadwerkelijke crash plaatsvond op 8 januari 2020. U verklaarde hierover dat het uw idee was om zo'n bijeenkomst te organiseren, uw rol hierin de coördinatie was tussen de verschillende personen, aankoop van kaarsen, bloemen en dergelijke, alle logistiek en het verspreiden van pamfletten, alsook het ontwerp van een spandoek (CGVS II, p. 8, 11). Even later blijkt uit uw verklaringen evenwel dat het Mahsoud B. (...) is die alle administratieve stappen heeft ondernomen voor de toelating van deze herdenking en u op officiële documenten nergens wordt vermeld als (mede-)organisator (CGVS II, p. 11). Uit de door u neergelegde screenshots betreffende uw communicatie met Mahsoud B. (...) blijkt dat hoewel u inderdaad voorstelde om zo'n herdenking te organiseren, hij reeds bezig was met de planning hiervan en wachtte op de vergunning om deze actie aan te kondigen. Geconfronteerd hiermee, repliceerde u dat u al voor dat u contact had gelegd met Mahsoud B. (...) bezig was met de promotie van de herdenking en dat het nadien een teamwerk was waarbij hij de administratie regelde en u de bijeenkomst promootte (CGVS III, p. 3). Uit de door u neergelegde screenshots blijkt echter dat Mahsoud B. (...) verklaarde dat hij probeerde alles te regelen en dat hij en zijn team zelf bloemen en kaarsen hadden gekocht. U bood hier inderdaad uw hulp bij aan, maar dit was niet nodig volgens Mahsoud. U stelde hierop dat jullie op een bepaald moment jullie gesprek telefonische verderzetten en dat hij inderdaad een deel van de kaarsen en bloemen al had gekocht, maar u onderweg nog bepaalde dingen moest halen (CGVS III, p. 4). Hoewel niet betwist wordt dat u meewerkte aan deze bijeenkomst, dient er evenwel op gewezen te worden dat uw rol in de organisatie van deze herdenking eerder beperkt was. Aansluitend hierbij dient er op gewezen te worden

dat deze bijeenkomst gehouden werd aan de Oekraïense ambassade in Brussel met zo'n zestig à zeventig mensen (CGVS II, p. 8) en blijkt uit de door u neergelegde flyer – die op uw vraag werd ontworpen en die u verspreidde via Facebook (CGVS II, p. 9) - dat dit om een bijeenkomst ging om de slachtoffers te herinneren. Niets wijst erop dat dit een bijeenkomst was tegen het Iraanse regime.

Wat betreft uw beweerde verdere samenwerking met Mahsoud B. (...) aan de oprichting van een raad of organisatie genaamd Khorsjid (zon in het Iraans) die het jullie moet vergemakkelijken om evenementen en feesten te organiseren, maar ook bijvoorbeeld protesten (CGVS III, p. 4-5), dient opnieuw vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw rol hierin zeer beperkt is. Zo verklaarde u, gevraagd naar welke concrete stappen reeds gezet werden om de organisatie op te richten, dat jullie enkel bezig waren om op Instagram en Facebook een profiel te maken voor jullie organisatie (CGVS III, p. 5). Echter, u diende er meteen aan toe te voegen dat u persoonlijk geen band had met de sociale mediaprofielen van deze organisatie op Instagram en Facebook noch had u hier informatie op geplaatst (CGVS III, p. 5). Gevraagd wat er dan gezamenlijke was aan dit project, repliceerde u dat de organisatie een idee was van Mahsoud en hij uw hulp had gevraagd waarbij u ideeën binnenbrengt. Uit uw verklaringen blijkt dat uw bijdrage op dit moment enkel beperkt blijft tot het telefonisch promoten van de onlinepagina's van de organisatie (CGVS III, p. 6). In de door u neergelegde screenshots van een gesprek tussen u en Mahsoud, blijkt inderdaad dat het zijn idee was en vraagt hij u dit profiel op Facebook te volgen. Er dient dan ook opnieuw vastgesteld te worden dat uw rol hierin dan ook uitermate beperkt is. Eenzelfde vaststelling kan ook gemaakt worden wat betreft uw samenwerking met Mohammed T. (...) in zijn programma Radio Abadan. U leverde hier immers enkel anonieme geluidsfragmenten aan op vraag van T. (...) omdat u uit dezelfde streek als hem kwam en u éénzelfde accent had. Nergens werd u vermeld als medewerker in/aan zijn programma (CGVS II, p. 9-10).

Gelet op deze bevindingen over uw zeer beperkte politieke activiteiten in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Wat betreft uw huidige Instagramaccount waarop en waarmee u regime-kritische posts en comments plaatst, moet opgemerkt worden dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat deze in het vizier zijn gekomen van de Iraanse autoriteiten en hieraan aanstoot werd genomen in Iran waardoor uw broer in Iran problemen zou gekend hebben met uw oom die hem samen met de Sepah verhoorde (CGVS II, p. 3). De vaststelling dat u zonder meer op uw openbaar Instagramaccount dat u onderhoudt onder uw eigen naam regime-kritische posts plaatst, plaatst een ernstig voorbehoud bij uw bewering dat deze posts problemen veroorzaakten voor uw familie. U beweerde immers ook dat u in het verleden twee regime-kritische posts had geplaatst, maar deze had verwijderd omdat uw moeder en zus onder druk waren komen te staan. Indien uw moeder en zus daadwerkelijk onder druk waren komen te staan door uw posts, waardoor u zich zelfs genoodzaakt voelde om ze te verwijderen, dan mag het verbazen dat u actueel zondermeer nog dergelijke posts plaatst. Uw moeder en zus zouden immers dan wederom een risico lopen. Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat uw activiteiten op sociale media werden opgemerkt door uw oom en de Iraanse autoriteiten en/of er aanstoot wordt/werd genomen aan de posts en dat uw broer op het matje werd geroepen. Dit blijkt ook uit de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan de beweerde problemen met uw oom ten gevolge van de comments op de pagina van enkele Iraanse prominenten, zoals hierboven uiteengezet. Verder kan hier ook herhaald worden dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland op internet hebben gezet. Gelet op uw bedrieglijk vluchtrelaas en de vaststelling dat uw politieke activiteiten in België, mede door uw bedrieglijk vluchtrelaas, niet volstaan om te gewagen van een oprechte en diepgewortelde politieke overtuiging ten aanzien van het Iraanse regime, kan er bovendien redelijkerwijze van u verwacht worden dat u deze posts verwijdt in geval van een terugkeer naar Iran.

Wat betreft uw verklaringen interesse te hebben in het christendom (CGVS I, p.3 / CGVS II, p. 12), dient er vooreerst op gewezen te worden dat u tot op heden niet bekeerd bent. Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat u momenteel geen religie heeft (CGVS I, p. 3) en herhaalde u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud dat u nog niet bekeerd was tot het christendom, maar dat u aan het overwegen en vergelijken bent (CGVS II, p. 12). Voorts dienen er een aantal incoherenties en merkwaardigheden te worden vastgesteld in uw verklaringen over het verloop van uw ontluikende interesse in het christendom wanneer u nog in Iran verbleef. Zo verklaarde u in dit kader dat u reeds sinds 1389 of 1390 (2010/2011 of 2011/2012) interesse had in het christendom nadat u Eduard leerde kennen, een orthodoxe Armeniër, en u nieuwsgierig werd door wat u zag (CGVS I, p. 3, 10 / CGVS II, p. 12). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat u over uw drijfveren waarom u geïnteresseerd raakte in het

christendom uitermate oppervlakkig blijft. U verwees hierbij naar eerlijkheid, liefde, vriendschap en correctheid (CGVS I, p. 10 / CGVS II, p. 12). Verschillende keren werd u gevraagd om dit concreter te maken, maar u antwoordde hier steeds naast de kwestie en u verwees enkel naar uw eigen verleden als moslim, dat u hier reeds lange tijd mee bezig bent en dat uw haat voor de islam u op zoek deed gaan naar iets anders (CGVS II, p. 12-13). Het is verder bevreemdend dat u, hoewel u al sinds lange tijd interesse had in het christendom u hier vervolgens weinig mee deed. Zo verklaarde u dat u jaren geleden misschien korte gesprekken heeft gehad met Eduard over het christendom, maar dat u hem nooit vragen had gesteld hierover omdat u bang was dat uw familie hierachter kwam en omdat u nog jong was in 1388 (2009/2010)(CGVS II, p. 13). Er op gewezen dat u tot 1397 (2019) in Iran bleef en het dus over een lange periode gaat, stelde u dat u na 1390 (2011/2012) niet veel contact meer met Eduard had (CGVS II, p. 13). Even later blijkt echter dat jullie in 1396 (2017/2018) samen op reis gingen naar Georgië waar u onder meer een kerk bezocht uit nieuwsgierigheid. Gevraagd of u het tijdens die reis dan had over uw interesse in het christendom, repliceerde u dat het geen religieuze reis of bedevaart was, maar een gewone vakantie. U gaf aan dat jullie wel korte gesprekjes hadden over het christendom, maar u daarbij geen vragen stelde omdat uw zus mee was op deze reis en u niet wou dat zij iets aan uw familie zou doorgeven (CGVS II, p. 14). Gelet dat uit uw verklaringen blijkt dat Eduard de reden was dat u een interesse in het christendom ontwikkelde en u intussen wel stukken uit de Bijbel las (CGVS II, p. 13), is het evenwel weinig geloofwaardig dat u hem hierover nooit vragen zou hebben gesteld tijdens jullie jarenlange vriendschap. Bovendien is het hoogst merkwaardig dat u jarenlang geen uiting had gegeven aan uw interesse in het christendom omdat u bang was dat uw familie erachter zou komen, maar u dan wel in 1396 (2017/2018) met een (zichtbare) christen op reis gaat en een foto van u voor een kerk in Georgië plaatste op uw Instagram (CGVS II, p. 14). Dat u voor uw komst naar België interesse had in het christendom is aldus geenszins geloofwaardig. Dat u zich na uw komst naar België meer en meer begon te verdiepen in het christendom en u hier kerken bezoekt (CGVS II, p. 14) is dan ook weinig geloofwaardig en geeft blijk van eerder opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving. Ook hier kan volledigheidshalve herhaald worden dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.

Gelet op het geheel aan voorgaande heeft u geen nood aan internationale bescherming aannemelijk gemaakt.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

Uw documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Uw identiteit, het huwelijk van uw ouders noch dat uw familie een bouwbedrijf heeft, worden hier niet betwist. Er wordt evenmin betwist dat u een religieus/islamitische leven leidde in Iran. Uw activiteiten op sociale media, uw contacten met een aantal Iraanse opposanten in België en uw activiteiten in België werden reeds hierboven besproken.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift bij wijze van ‘nieuw element’ een schrijven van 28 april 2022 dat zou uitgaan van “De zonvereniging” (Khorshid), waarin wordt bevestigd dat verzoeker (als vrijwilliger) samenwerkt met deze organisatie. Verzoeker stelt:

“Deze mail wordt groter significant de kans dat de aanvrager voldoet aan de voorwaarden voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of voor het verlenen van subsidiaire bescherming.”

2.2. Verzoeker beroept zich vervolgens, in wat zich aandient als een enig middel, op de schending van “artikel 48/3. 48/4 en 57/6/1, §1 tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet”.

Verzoeker voert aan:

“Verzoeker heeft niet gelogen over zijn reis. Hij heeft het niet uitgevonden. De aanvrager heeft echter zijn sporen achtergelaten.

Tijdens zijn verhoor voor het CGVS heeft verzoeker meer dingen verteld. Het is normaal. In 4 uur kunnen we meer vertellen dan in 40 minuten (de duur van het interview op het immigratiekantoor).

Op medisch vlak wacht de aanvrager op bewijs.

*Verzoeker heeft zijn verzoek om bescherming niet uitsluitend op religie gebaseerd.
Indiener vertelde de waarheid over B. (...) en de andere mensen.
De aanvrager was lid en het andere lid was hoger dan hij in de organisatie.
Dat het middel bijgevolg ernstig is."*

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*"Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing van de Commissariaat General voor Vluchtelingen en de staatlozen, te willen vernietigen;
Verleen internationale bescherming".*

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een schrijven van de zonvereniging bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker duidt op generlei wijze hoe artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Hoe deze bepalingen te dezen geschonden zouden kunnen zijn, kan verder niet worden ingezien daar verzoeker zich niet bevindt in één van de gevallen bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en zijn verzoek om internationale bescherming door verweerder niet volgens een versnelde procedure werd behandeld. Derhalve wordt de schending van artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft voorts ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt Iran te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

Dient in dit kader echter vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn concrete asielmotieven ernstig worden ondermijnd doordat hij vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn beweerde reisweg naar België en de door hem bij deze reisweg gebruikte documenten. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Allereerst dienen de nodige vraagtekens geplaatst te worden bij uw beweerde reisweg en de daarbij gebruikte documenten. Nadat u per boot van Iran naar de Verenigde Arabische Emiraten was uitgeweken, vloog u in het bezit van een voor u geregeld paspoort naar Italië. U wist evenwel niet welke nationaliteit u volgens dat paspoort had en kon evenmin duiden of het paspoort een visum bevatte (CGVS I, p. 5-6). Op internationale vluchten vinden evenwel veelvuldige identiteitscontroles plaats en bestaat de mogelijkheid om meermaals grondig ondervraagd te worden omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig ondervraagd worden over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere hiermee verbonden verplichtingen. Gelet op dit grote risico kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details kan verstrekken over de door u gebruikte reisdocumenten. Bovenstaande vaststellingen plaatsen aldus een ernstig voorbehoud bij de door u beschreven reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten waardoor het vermoeden rijst dat u over een paspoort beschikt dat u

wenst achter te houden voor de Belgische asielinstanties omdat dit informatie bevat die niet in overeenstemming te brengen is met het door u uiteengezette vluchtrelaas. Bijgevolg komt ook de geloofwaardigheid van uw beweerd vluchtrelaas op de helling te staan.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door boudweg en op eenvoudige wijze te poneren dat hij niet heeft gelogen over zijn reis, ontkracht verzoeker deze motieven namelijk hoegenaamd niet.

Omtrent verzoekers voorgehouden asielmotieven, wordt in de bestreden beslissing bovendien met recht gemotiveerd:

“Er kan vervolgens geen enkel geloof gehecht worden aan de beweerde problemen met uw familie en in het bijzonder met uw oom Mohsen die bij/voor de Sepah werkt. Op het CGVS gevraagd naar de redenen waarom u Iran verlaten heeft, wees u meteen op de problemen die u met uw familie heeft gekend ten gevolge van uiteenlopende opvattingen. U werd jarenlang continu bedreigd door familieleden zoals uw oom. Uw oom martelde u zelfs (CGVS I, p. 8). U schetste verder voor het CGVS dat u langs alle kanten werd bedreigd door uw familie nadat u een foto op Instagram had geplaatst van u voor een kerk (CGVS I, p. 11), dat u door uw oom met de dood werd bedreigd nadat u op 11 dey 1396 (1 januari 2018) deelnam aan een betoging (CGVS I, p. 12) en dat u naar aanleiding van enkele kritische comments die u plaatste op de Instagram-accounts van enkele Iraanse prominenten door uw oom werd ontvoerd en zwaar werd toegetakeld (CGVS I, p. 14). U maakte van deze problemen evenwel niet de minste melding op de Dienst Vreemdelingenzaken. Gevraagd naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vertrek uit Iran schetste u enkel de problemen die u kende nadat u enkele panden ter beschikking had gesteld aan enkele arbeiders. Expliciet gevraagd of u naast deze problemen nog andere problemen kende met autoriteiten of burgers, of dat u nog problemen van algemene aard kende, gaf u voor de DVZ te kennen geen andere problemen gekend te hebben (CGVS vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5 en 3.7). Voor het CGVS liet u weten dat uw gesprek op de DVZ goed was verlopen. U bracht louter twee nuanceringen aan in het verslag dat was opgesteld door de DVZ, met name aangaande uw geloof en de vertrekdatum uit Iran (CGVS I, p. 2). Voorgaande vaststellingen ondermijnen dan ook volledig de op het CGVS geschetste problemen met uw familie.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat het gehoor bij de DVZ korter is dan het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kan immers geenszins volstaan om de voormelde, aperte lacunes in zijn verklaringen bij de DVZ te verschonen. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als de jarenlange en continue bedreigingen door zijn familieleden, de martelingen door zijn oom, de dreigementen die hij langs alle kanten ontving van zijn familie nadat hij een foto op Instagram plaatste, de doodsb bedreigingen door zijn oom na zijn deelname aan een betoging en de ontvoering en toetakeling door zijn oom na het plaatsen van enkele kritische commentaren op de Instagram-accounts van een aantal prominenten hierin niet zou hebben vermeld zo deze feiten werkelijk hadden plaatsgevonden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven geheel ongemoeid en onderneemt niet de minste poging teneinde deze beslissing te weerleggen of te betwisten waar gemotiveerd wordt:

“Ten overvloede kan gewezen worden op volgende vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen alleen maar verder ondermijnen. Zo mag de reactie van uw oom Mohsen, waarvan u beweerde dat hij u met de dood had bedreigd nadat u had deelgenomen aan een manifestatie op 11 dey 1396 (1 januari 2018) (CGVS I, p. 12) en die stelde dat u de familie ten schande had gebracht met uw foto van u voor een kerk op Instagram (I, p. 11), op uw comments op het Instagramprofiel van enkele Iraanse prominenten verbazen. Hoewel u zwaar werd toegetakeld, uw oom u zei dat u hem in de problemen had gebracht en u een gevaar was voor de familie en zijn werk en ermee gedreigd werd dat als u nog iets verkeerd zou doen, dat het einde van uw leven zou zijn (CGVS I, p. 14 / CGVS II, p. 7), liet uw oom evenwel na om u te vragen/te dwingen deze commentaren te verwijderen (CGVS II, p. 7-8). Uw beschrijvingen van de opgelopen verwondingen nadat u door uw oom en zijn handlangers onderhanden was genomen ten gevolge van uw comments op Instagram zijn bovendien niet coherent. Waar u bij uw eerste persoonlijk onderhoud beweerde dat u vijf breuken aan uw rechterhand had en dat uw beide polsen gebroken waren (CGVS I, p. 14), stelde u bij uw tweede persoonlijk onderhoud dat uw hoofd op twee

plekken was gebroken, uw pols was gebroken en uw hand op vijf plekken was gebroken (CGVS II, p. 7). Gelet op de beschreven verwondingen, waarvan u trouwens geen enkel begin van bewijs van voorlegt, mag het verder verbazen dat uw verzorging nadien louter beperkt bleef tot het nemen van enkele foto's in het ziekenhuis en een arts die onderzocht of u geen bloed verloor. Voor het overige verzorgde uw moeder u thuis (CGVS I, p. 14)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met reden geconcludeerd:

"Er kan aldus geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweringen dat uw foto op Instagram van u voor een kerk, uw comments op de sociale media accounts van enkele Iraanse prominenten en uw éénmalige deelname aan een betoging voor problemen hebben gezorgd in Iran."

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Ook uw verklaringen omtrent uw beweerde hulp aan uw vriend Mohsen door het ter beschikking stellen van panden voor vertegenwoordigers van arbeiders in aban 1397 (oktober/november 2018) (CGVS I, p. 8) ontberen de nodige geloofwaardigheid. Vooreerst mag het, gelet op de Iraanse houding ten aanzien van opposanten en demonstranten, verbazen dat Mohsen dacht dat u de juiste persoon was om panden te vragen waar demonstranten onderdak konden vinden (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 7). Niet enkel hadden jullie elkaar al zes à zeven jaar niet meer gezien (CGVS III, p. 7), het bedrijf waar u werkte waardoor u Mohsen en de demonstranten kon helpen aan panden werd gerund door uw regime-getrouwe familie (CGVS I, p. 4, 7, 8, CGVS II, p. 3, 14, CGVS III, p. 10, 11). Dat jullie elkaar kenden van de kiescampagne van Mir-Hossein Mousavi en jullie elkaars ideologie van toen kenden weet in deze niet te overtuigen als verklaring dat hij bij jullie eerste ontmoeting na jaren dergelijke vraag durft te stellen en het risico neemt om jullie panden te betrekken (CGVS III, p. 7). U kon verder niet duiden hoe Mohsen in contact stond de vertegenwoordigers van de arbeiders (CGVS III, p. 7). De vaststelling dat u Mohsen nooit gevraagd heeft wat zijn rol bij de protesten van aban 1397 (oktober/november 2018) was, terwijl u zich beschouwde als iemand die zich verzette tegen het Iraans regime (CGVS I, p. 11) en het verzoek van Mohsen zag als een kans om actie te nemen, iets waar u al lang op wachtte (CGVS I, p. 14) ondermijnt verder uw geloofwaardigheid. Uw verweer dit niet gevraagd te hebben ten gevolge van de situatie in uw stad en uw familie weet niet te overtuigen (CGVS III, p. 9). Uw verklaringen missen immers op dit vlak coherentie. Eerder was u immers nog bereid geweest om gearresteerd of vermoord te worden voor uw acties (CGVS I, p. 11, p. 13). Diezelfde dubbelzinnigheid is ook terug te vinden in uw verklaring dat u niets te maken wou hebben met de acties van Mohsen en de demonstranten (CGVS III, p. 9). U beweerde immers eveneens dat de vraag van Mohsen u de beste moment leek om een bijdrage te leveren aan de beweging (CGVS I, p. 8). Het was volgens u dé moment om actie te nemen; u wachtte al lang om zo iets te kunnen doen (CGVS I, p. 14). U wou immers iets tegen het regime doen (III, p. 10). Verder dient ook hier gewezen te worden op een tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen. Waar u op de DVZ stelde dat u zelf twee keer had deelgenomen aan de vergaderingen van de arbeiders (CGVS vragenlijst ingevuld bij DVZ, vraag 3.5), verklaarde u op het CGVS dat u zelf nooit de bijeenkomsten heeft bijgewoond. U ging louter twee à drie keer kijken voor/bij aanvang van de bijeenkomst wie er binnenkwam (CGVS III, p. 9). Verder is het opmerkelijk dat hoewel er agenten in burger bij u thuis langskwamen die naar u op zoek waren ten gevolge van de gebruikte panden en aan uw vader zeiden dat u zich diende aan te geven, zij hierbij evenwel niet vermeldten waar of wanneer u dit diende te doen (CGVS III, p. 11). Waar u op 23 augustus 2021 op het CGVS trouwens beweerde dat uw moeder 1 keer door de autoriteiten was ondervraagd, in esfand 1397 (februari/maart 2019) (CGVS II, p. 3-4), verklaarde u op 17 november 2021 dat uw moeder twee keer was ondervraagd: in esfand (februari/maart) en in farvardin (maart/april) (CGVS III, p. 11). Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt er aldus toe geen geloof te kunnen hechten aan uw beweerde steun aan de demonstrerende arbeiders en de problemen die u daardoor ondervonden zou hebben."

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Derhalve wordt er in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende problemen en asielmotieven voor zijn vertrek uit Iran.

Met betrekking tot verzoekers politieke activiteiten in Europa, wordt in de bestreden beslissing bovendien terecht gesteld:

"Wat betreft uw politieke activiteiten in België, met name uw samenwerking met Mahmoud B. (...) en Mohammed T. (...) (CGVS II, p. 8-12), dient vooreerst opgemerkt te worden dat, mede door uw bedrieglijk vluchtrelaas, deze niet volstaan om te gewagen van een oprechte en diepgewortelde politieke overtuiging

ten aanzien van het Iraanse regime. Dat u in Iran reeds enkele regime-kritische posts plaatste is in deze ontoereikend. In Iran beperkten uw activiteiten zich immers tot enkele posts en comments op sociale media in Tir 1397 (juni/juli 2018) (CGVS I, p. 13 en CGVS II, p. 5). Aan uw hulp aan enkele demonstrerende arbeiders, kan zoals hierboven uiteengezet, geen geloof gehecht worden. Dat u in Iran uw activiteiten op sociale media staakte ten gevolge van problemen, kan, zoals ook hierboven uiteengezet, evenmin enig geloof gehecht worden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u slechts een beperkt aantal politieke activiteiten onderhoudt in België en dat uw rol in deze activiteiten gelimiteerd is. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u samen met Mahsoud B. (...) een bijeenkomst organiseerde aan de Oekraïense ambassade in Brussel om de crash van een Oekraïens vliegtuig in Iran te herdenken. Vooreerst dient aangestipt te worden dat hoewel u een dergelijk initiatief wou nemen, u zich de exacte datum van de bijeenkomst niet meer kon herinneren en deze situeerde rond aban 1398 (oktober/november 2019) (CGVS II, p. 8), of zo'n twee maanden voor de daadwerkelijke crash plaatsvond op 8 januari 2020. U verklaarde hierover dat het uw idee was om zo'n bijeenkomst te organiseren, uw rol hierin de coördinatie was tussen de verschillende personen, aankoop van kaarsen, bloemen en dergelijke, alle logistiek en het verspreiden van pamfletten, alsook het ontwerp van een spandoek (CGVS II, p. 8, 11). Even later blijkt uit uw verklaringen evenwel dat het Mahsoud B. (...) is die alle administratieve stappen heeft ondernomen voor de toelating van deze herdenking en u op officiële documenten nergens wordt vermeld als (mede-)organisator (CGVS II, p. 11). Uit de door u neergelegde screenshots betreffende uw communicatie met Mahsoud B. (...) blijkt dat hoewel u inderdaad voorstelde om zo'n herdenking te organiseren, hij reeds bezig was met de planning hiervan en wachtte op de vergunning om deze actie aan te kondigen. Geconfronteerd hiermee, repliceerde u dat u al voor dat u contact had gelegd met Mahsoud B. (...) bezig was met de promotie van de herdenking en dat het nadien een teamwerk was waarbij hij de administratie regelde en u de bijeenkomst promootte (CGVS III, p. 3). Uit de door u neergelegde screenshots blijkt echter dat Mahsoud B. (...) verklaarde dat hij probeerde alles te regelen en dat hij en zijn team zelf bloemen en kaarsen hadden gekocht. U bood hier inderdaad uw hulp bij aan, maar dit was niet nodig volgens Mahsoud. U stelde hierop dat jullie op een bepaald moment jullie gesprek telefonische verderzetten en dat hij inderdaad een deel van de kaarsen en bloemen al had gekocht, maar u onderweg nog bepaalde dingen moest halen (CGVS III, p. 4). Hoewel niet betwist wordt dat u meewerkte aan deze bijeenkomst, dient er evenwel op gewezen te worden dat uw rol in de organisatie van deze herdenking eerder beperkt was. Aansluitend hierbij dient er op gewezen te worden dat deze bijeenkomst gehouden werd aan de Oekraïense ambassade in Brussel met zo'n zestig à zeventig mensen (CGVS II, p. 8) en blijkt uit de door u neergelegde flyer – die op uw vraag werd ontworpen en die u verspreidde via Facebook (CGVS II, p. 9) - dat dit om een bijeenkomst ging om de slachtoffers te herinneren. Niets wijst erop dat dit een bijeenkomst was tegen het Iraanse regime.

Wat betreft uw beweerde verdere samenwerking met Mahsoud B. (...) aan de oprichting van een raad of organisatie genaamd Khorsjid (zon in het Iraans) die het jullie moet vergemakkelijken om evenementen en feesten te organiseren, maar ook bijvoorbeeld protesten (CGVS III, p. 4-5), dient opnieuw vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw rol hierin zeer beperkt is. Zo verklaarde u, gevraagd naar welke concrete stappen reeds gezet werden om de organisatie op te richten, dat jullie enkel bezig waren om op Instagram en Facebook een profiel te maken voor jullie organisatie (CGVS III, p. 5). Echter, u diende er meteen aan toe te voegen dat u persoonlijk geen band had met de sociale mediaprofielen van deze organisatie op Instagram en Facebook noch had u hier informatie op geplaatst (CGVS III, p. 5). Gevraagd wat er dan gezamenlijke was aan dit project, repliceerde u dat de organisatie een idee was van Mahsoud en hij uw hulp had gevraagd waarbij u ideeën binnenbrengt. Uit uw verklaringen blijkt dat uw bijdrage op dit moment enkel beperkt blijft tot het telefonisch promoten van de onlinepagina's van de organisatie (CGVS III, p. 6). In de door u neergelegde screenshots van een gesprek tussen u en Mahsoud, blijkt inderdaad dat het zijn idee was en vraagt hij u dit profiel op Facebook te volgen. Er dient dan ook opnieuw vastgesteld te worden dat uw rol hierin dan ook uitermate beperkt is. Eenzelfde vaststelling kan ook gemaakt worden wat betreft uw samenwerking met Mohammed T. (...) in zijn programma Radio Abadan. U leverde hier immers enkel anonieme geluidsfragmenten aan op vraag van T. (...) omdat u uit dezelfde streek als hem kwam en u éénzelfde accent had. Nergens werd u vermeld als medewerker in/aan zijn programma (CGVS II, p. 9-10).

Gelet op deze bevindingen over uw zeer beperkte politieke activiteiten in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te stellen dat hij de waarheid sprak en door aan te geven dat B. hoger stond in de organisatie dan hijzelf, doet verzoeker aan deze motieven namelijk in het geheel geen afbreuk.

Wat betreft het nieuwe stuk zoals bij het verzoekschrift gevoegd en zoals in het verzoekschrift geciteerd, met name het schrijven uitgaande van de Zonvereniging, dient te worden opgemerkt dat ook hieruit hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat verzoeker in België politieke activiteiten zou hebben gevoerd en/of zou voeren waardoor hij in de negatieve aandacht zou staan of riskeren te komen van de Iraanse autoriteiten. In dit schrijven wordt vooreerst slechts op algemene wijze aangegeven dat verzoeker vanaf de oprichting van deze vereniging met deze vereniging samenwerkte, dat verzoeker als vrijwilliger actief is bij deze vereniging en dat verzoeker op de meeste activiteiten van deze vereniging aanwezig is. Bovendien blijkt uit zowel de inhoud van het schrijven in kwestie als de hierin vermelde website dat de betreffende vereniging tot doel heeft om Perzisch sprekende mensen in België samen te brengen, om Perzisch sprekende mensen en Belgen dichterbij elkaar te brengen en om Perzisch sprekende migranten meer vertrouwd te maken met België als gastland. Daarbij blijkt nergens, ook niet uit de concrete diensten die deze vereniging levert en die worden opgesomd in het schrijven, dat deze vereniging zich zou inlaten met het voeren en/of organiseren van politieke activiteiten; laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat deze activiteiten tegen het Iraanse regime gericht zouden zijn en/of dat dit regime aan deze activiteiten aanstoot zou kunnen nemen. Hoe dit schrijven en verzoekers activiteiten voor deze vereniging de kans groter zouden kunnen maken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, zoals verzoeker zelf voorhoudt, kan dan ook niet worden ingezien.

Verzoeker onderneemt verder niet de minste pogingen teneinde de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Wat betreft uw huidige Instagramaccount waarop en waarmee u regime-kritische posts en comments plaatst, moet opgemerkt worden dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat deze in het vizier zijn gekomen van de Iraanse autoriteiten en hieraan aanstoot werd genomen in Iran waardoor uw broer in Iran problemen zou gekend hebben met uw oom die hem samen met de Sepah verhoorde (CGVS II, p. 3). De vaststelling dat u zonder meer op uw openbaar Instagramaccount dat u onderhoudt onder uw eigen naam regime-kritische posts plaatst, plaatst een ernstig voorbehoud bij uw bewering dat deze posts problemen veroorzaakten voor uw familie. U beweerde immers ook dat u in het verleden twee regime-kritische posts had geplaatst, maar deze had verwijderd omdat uw moeder en zus onder druk waren komen te staan. Indien uw moeder en zus daadwerkelijk onder druk waren komen te staan door uw posts, waardoor u zich zelfs genoodzaakt voelde om ze te verwijderen, dan mag het verbazen dat u actueel zondermeer nog dergelijke posts plaatst. Uw moeder en zus zouden immers dan wederom een risico lopen. Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat uw activiteiten op sociale media werden opgemerkt door uw oom en de Iraanse autoriteiten en/of er aanstoot wordt/werd genomen aan de posts en dat uw broer op het matje werd geroepen. Dit blijkt ook uit de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan de beweerde problemen met uw oom ten gevolge van de comments op de pagina van enkele Iraanse prominenten, zoals hierboven uiteengezet. Verder kan hier ook herhaald worden dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland op internet hebben gezet. Gelet op uw bedrieglijk vluchtrelaas en de vaststelling dat uw politieke activiteiten in België, mede door uw bedrieglijk vluchtrelaas, niet volstaan om te gewagen van een oprechte en diepgewortelde politieke overtuiging ten aanzien van het Iraanse regime, kan er bovendien redelijkerwijze van u verwacht worden dat u deze posts verwijderd in geval van een terugkeer naar Iran.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent ten terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Verzoeker vecht de bestreden beslissing eveneens niet aan en laat deze beslissing volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Wat betreft uw verklaringen interesse te hebben in het christendom (CGVS I, p. 3 / CGVS II, p. 12), dient er vooreerst op gewezen te worden dat u tot op heden niet bekeerd bent. Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat u momenteel geen religie heeft (CGVS I, p. 3) en herhaalde u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud dat u nog niet bekeerd was tot het christendom, maar dat u aan het overwegen en vergelijken bent (CGVS II, p. 12). Voorts dienen er een aantal incoherenties en merkwaardigheden te worden vastgesteld in uw verklaringen over het verloop van uw ontluikende interesse in het christendom wanneer u nog in Iran verbleef. Zo verklaarde u in dit kader dat u reeds sinds 1389 of 1390 (2010/2011 of 2011/2012) interesse had in het christendom nadat u Eduard leerde kennen, een orthodoxe Armeniër, en u nieuwsgierig werd door wat u zag (CGVS I, p. 3, 10 / CGVS II, p. 12). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat u over uw drijfveren waarom u geïnteresseerd raakte in het

christendom uitermate oppervlakkig blijft. U verwees hierbij naar eerlijkheid, liefde, vriendschap en correctheid (CGVS I, p. 10 / CGVS II, p. 12). Verschillende keren werd u gevraagd om dit concreter te maken, maar u antwoordde hier steeds naast de kwestie en u verwees enkel naar uw eigen verleden als moslim, dat u hier reeds lange tijd mee bezig bent en dat uw haat voor de islam u op zoek deed gaan naar iets anders (CGVS II, p. 12-13). Het is verder bevreemdend dat u, hoewel u al sinds lange tijd interesse had in het christendom u hier vervolgens weinig mee deed. Zo verklaarde u dat u jaren geleden misschien korte gesprekken heeft gehad met Eduard over het christendom, maar dat u hem nooit vragen had gesteld hierover omdat u bang was dat uw familie hierachter kwam en omdat u nog jong was in 1388 (2009/2010)(CGVS II, p. 13). Er op gewezen dat u tot 1397 (2019) in Iran bleef en het dus over een lange periode gaat, stelde u dat u na 1390 (2011/2012) niet veel contact meer met Eduard had (CGVS II, p. 13). Even later blijkt echter dat jullie in 1396 (2017/2018) samen op reis gingen naar Georgië waar u onder meer een kerk bezocht uit nieuwsgierigheid. Gevraagd of u het tijdens die reis dan had over uw interesse in het christendom, repliceerde u dat het geen religieuze reis of bedevaart was, maar een gewone vakantie. U gaf aan dat jullie wel korte gesprekjes hadden over het christendom, maar u daarbij geen vragen stelde omdat uw zus mee was op deze reis en u niet wou dat zij iets aan uw familie zou doorgeven (CGVS II, p. 14). Gelet dat uit uw verklaringen blijkt dat Eduard de reden was dat u een interesse in het christendom ontwikkelde en u intussen wel stukken uit de Bijbel las (CGVS II, p. 13), is het evenwel weinig geloofwaardig dat u hem hierover nooit vragen zou hebben gesteld tijdens jullie jarenlange vriendschap. Bovendien is het hoogst merkwaardig dat u jarenlang geen uiting had gegeven aan uw interesse in het christendom omdat u bang was dat uw familie erachter zou komen, maar u dan wel in 1396 (2017/2018) met een (zichtbare) christen op reis gaat en een foto van u voor een kerk in Georgië plaatste op uw Instagram (CGVS II, p. 14). Dat u voor uw komst naar België interesse had in het christendom is aldus geenszins geloofwaardig. Dat u zich na uw komst naar België meer en meer begon te verdiepen in het christendom en u hier kerken bezoekt (CGVS II, p. 14) is dan ook weinig geloofwaardig en geeft blijk van eerder opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving. Ook hier kan volledigheidshalve herhaald worden dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.”

Door aan te geven dat hij “zijn verzoek om bescherming niet uitsluitend op religie gebaseerd” heeft, ontkracht verzoeker deze motieven namelijk op generlei wijze en lijkt verzoeker deze motieven zelfs eerder te bevestigen. De voormelde motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze niet op dienstige wijze aanvecht of betwist, blijven zij onverminderd overeind.

De benevens de reeds hoger besproken stukken door verzoeker neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de door hem aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op hetgeen voorafgaat geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT